

i 1993. Hvorfor skulle man nå de mål de næste 10 år?

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Der sker et eller andet koks i hovedet på Venstrefolk p.t., for hr. Kristian Jensen forveksler mål med midler.

Vi har sat som mål, at vi vil have en stabil økonomisk udvikling med høj beskæftigelse og nedbringelse af ledighed, at vi vil have store overskud på betalingsbalancen, at vi vil have store overskud på de offentlige budgetter.

Det er mål, for det skaber en større frihed til det danske samfund og til de danske borgere, at vi har styr på økonomien. Så anviser vi nogle midler til at kunne nå det. De midler kan være virksomme på et tidspunkt, men virkeligheden kan forandre sig, og så må man skifte midlerne ud. Det går ikke helt, som vi vil. Vi har måttet justere undervejs. Det er jo ikke sådan, at den arbejdsmarkedsreform, der blev lavet i 1993-foråret, ikke er blevet justeret undervejs. Det bliver den jo, fordi den er et middel til at nå målene.

Men lad være med at blande mål og midler sammen. Det er bare et godt råd i al ydmyghed.

Jens Rohde (V):

Jeg hører det, økonomiministeren siger her i dag, som en vild flugt fra, hvis ikke budgettedregørelsen er noget, man skal tage som udgangspunkt, så i hvert fald fra investeringsplanen. Det er vel ikke for sjov, at man skriver, at *forudsætningen* for at nå disse mål er, at vi bevarer, at vi holder en vækst 0,75 pct. i den offentlige sektor, og at vi får øget arbejdsstyrken med 85.000.

I 1993 sagde man, at arbejdsstyrken skulle øges med 72.000. Hvad er der sket? Den er jo faldet drastisk med 43.000, så vidt jeg husker.

Jeg vil godt følge op på det spørgsmål, som hr. Thor Pedersen stillede, og bede om et ganske klart ja- eller nejsvar fra økonomiministeren. Vil regeringen undlade at fremsætte lovforslag, der reducerer arbejdsstyrken?

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Nu vil jeg godt bruge eksemplet, som hr. Jens Rohde selv kommer med, til at illustrere, hvad det er for et kispus, der foregår lige nu – for at sige det venligt.

I 1993 vurderede man, og det fremgår også af Økonomisk Oversigt dengang, at en forudsætning for, at vi kunne nå målene var, at arbejdsstyrken blev øget hen over årene i størrelsesor-

denen 70.000. Det lykkedes ikke, selv om det stod i oversigten, at det var en forudsætning.

Vi havde undervurderet – indrømmet, og jeg har også svaret på spørgsmål om det skriftligt til Folketinget – det, man kalder det underliggende bidrag til en forøgelse af arbejdsstyrken. Vi har været vant til, at der i bedre tider er kommet flere ud på arbejdsmarkedet, end der før har været. Det skete ikke. Det skete simpelt hen ikke. Det er ikke nogens skyld specielt. Det er en ændring i den måde, det danske samfund er indrettet på.

Til trods for det er det lykkedes os at løse den opgave at få stabil økonomisk udvikling, meget høj beskæftigelse, overskud på de relevante dele af samfundsøkonomien. Det er det, der har været målsætningen. Det har vi nået til trods for forhindringer.

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Så er den sidste, jeg har noteret, hr. Jens Hald Madsen.

Jens Hald Madsen (V):

Problemet er bare, at man jo trykker den ene publikation efter den anden, hvor man siger, at man skal være foregangsland og man skal vise de andre, hvordan man gør. Og så er det altså problematisk, når man sætter nogle forudsætninger op, som man ikke er i stand til at holde.

Jeg tror ikke, at ministeren bliver kritiseret for, at der var kun 0,6 pct., overhovedet ikke, tværtimod. Det er jo heller ikke pointen. Pointen er, når man ryger over maksimum.

Det, der er problemstillingen her, er at spørge: Hvad skal vi så med alt det her? Hvad skal vi med alle de her publikationer, hvor vi stiller forudsætninger op, hvis ikke de kan holdes?

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Det, der er nyt med de regeringer, som har haft Poul Nyrup Rasmussen som statsminister, det, der er nyt i forhold til tidligere, er, at regeringen har sat sig nogle langsigtede mål, som vi kunne styre efter. Vi har gjort rede for, hvilke problemer, hvilke udfordringer, hvilke opgaver vi skal løse for at kunne nå de mål.

Det er en fantastisk god måde at arbejde på, for så bliver vi nemlig, hvis vi er på vej væk fra de mål, opmærksomme på, at vi skal justere arbejdsmarkedspolitikken, skattepolitikken, miljøpolitikken osv. Det, vi jo har Folketinget og politikerne til, er at sætte nogle mål og så arbejde på at nå de mål.